

LEGO på lektionerna?

Ja varför inte? Så här säger Louise Zackrisson från Borlänge:



Erfarenheterna som FLL gav mig, har varit ovärderliga, och till stor del anledningen till att jag valde Teknik som linje på gymnasiet. Nu har jag tagit studenten och är lite för gammal för FLL, men jag längtar tillbaka... Hela idén och konceptet är ett superbra sätt att få barn att få upp ögonen för teknik och naturvetenskap, och få träna på samarbete och knyta nya kontakter, det är jag ett levande exempel på.

Jag är 18, snart 19 år (2010), tog studenten från Soltorgsgymnasiets teknikprogram här i Borlänge nu i våras. Efter skidvintern som kommer ska jag fortsätta plugga, troligtvis till civilingenjör på Linköpings Tekniska Högskola.

Jag började med FLL när jag var 10 år, för precis 8 år sedan. En kompis, Klas Löfstedt, höll på mycket med LEGO i alla former, och han och hans pappa såg reklam för tävlingen och blev intresserade av att vara med. Klas drog ihop ett gäng orienterarkompisar i olika åldrar från klubben, varav ett par som också höll på en hel del med LEGO och några som aldrig testat, och bad mig ta med någon mer tjejkompis. Vi blev JunkYard Babies (JYB), ett fritidslag som hade flera engagerade föräldrar, som ställde upp med lokal och skjuts och i början en hel del coaching och uppstyning. Vi träffades en kväll i veckan i början, spånade, gjorde research, byggde, programmerade och fikade. Fram emot tävlingen blev det fler träffar. Vi kom bra överens och lärde känna varandra snabbt, vilket jag tror var en av anledningarna till att det kom att gå så bra i tävlingarna - vi hade oerhört kul tillsammans, och byggde en stark lagkänsla med åren. De flesta av oss var med från början, men några kom och gick under de fyra åren jag var med (några av killarna var med ett femte år då jag hjälpte till på ett hörn i finalen i Bodö).

JYB var som störst de två sista åren, när vi var 11 stycken. Vi vann tävlingen här i Borlänge alla år, så vi har fått se en hel del städer i Sverige, Norge och Danmark. Tredje året vann vi även Champions i Trondheim, så ett halvår senare fick vi åka till Atlanta i USA och tävla mot lag från hela världen. Året därpå blev vi, trots att vi inte vann finalen, inbjudna till den öppna finalen i Holland. Man kan verkligen säga att FLL gett mig en hel del underbara minnen och minst lika många bra erfarenheter!

Mvh Louise

Det var ett tag sedan vi hade kontakt med Louise, men i december 2012 fortsatte hon sin berättelse så här:

Just nu har jag "semester" en vecka och sitter på ett hotellrum i Hanoi, men jag är i Vietnam sedan mitten på augusti för att volontärjobba som engelskalärare på en skola för mindre tursamma barn i en fiskeby 20 mil öster om Saigon. Jag har tre veckor kvar där innan jag flyger hem till snön på nyårsafton. Då väntar en sista säsong som skidlärare i Kläppen, och sedan har mina planer faktiskt glidit ännu mer söderut än Norrköping, jag tänker söka till Designingenjörsprogrammet på Chalmers i Göteborg

nästa höst. (Det gjorde jag denna termin också och kom in, men chansen att åka till den här skolan kom emellan).

Sedan jag tog studenten har jag jobbat som museipedagog och receptionist på Framtidsmuseet två vårar och somrar, och gjort två säsonger som skidlärare i Kläppen, Sälen. Nu väntar som sagt en sista, (förhoppningsvis...) innan det blir studier igen. En hel del nya idéer har utan tvekan kommit av den här resan, bl.a att kanske lägga till en master efter högskoleingenjörsutbildning som handlar om ledarskap och lärande, och som skulle ge både en civilingenjörs- och gymnasielärarexamen. Att studera språk utomlands och åka iväg på en sådan här grej igen lockar också.

Men många planer har ändrats och bytts ut sedan jag tog studenten, och lika många kommer säkert göra det härifrån med. Men nu är jag ordentligt sugen på att börja plugga igen så jag står nog fast vid studier nästa höst, om inte i Gbg så i Norrköping/Linköping.

Tack för att du tog dig tid att berätta om dina upplevelser och planer. Jag är säker på att det kan inspirera andra barn och ungdomar till att våga ta steget ut i världen! Du verkar så framåt att du nog skulle ha gjort en hel del spännande saker även utan att ha deltagit i FLL, men känner du att det har påverkat dig?

Om jag kan få inspirera en enda är jag glad, jag har alltid sett upp till äldre människor som sett till att göra mycket och som har en packad ryggsäck att plocka berättelser från. Det tänker jag också ha när jag blir gammal!

FLL har absolut påverkat! Kedjan är lång, men jag hade faktiskt inte varit här i Vietnam om det inte varit för FLL och Röde Nyström på Framtidsmuseet i Borlänge! ☺

Jag har faktiskt sju LEGObitar tatuerade på vaden sedan ett drygt halvår, just för att så mycket jag gjort och fått lära mig kommer utav FLL! ☺

Ha det gott!
Lollo

Louise tävlade visserligen för FLL i Borlänge, men vad är det som säger att inte samma sak skulle kunna hända i Härnösand och Östersund?